

af os forbeholder sine principale Anskuelser, og at vi ikke ansee os bundne ved de af os tilbudne Indrømmelser, efter som disse ere gjorte under Hensyn til alle de for Tiden foreliggende Omstændigheder.

Vi ere da bleyne enige om, at der ikke ved Lov skal gjøres nogen Forandring i de alt indgaaede Fæstecontracter, samt at, naar Godseieren og Bondens Efterladte ved Fæsteledighed enes om Gaardenes Overdragelse til Selvete eller Fæste, da skal det have sit Forblivende ved den mellem dem indgaaede Overenskomst. Kun forsaavidt saadan Overenskomst ei tilveiebringes, kan Bondens Efterladte forlange, at Gaarden stilles til Auction. Mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ af Kjøbesummen skal da tilfalde Bondens Efterladte.

Af 10 Gaarde, der afhændes enten ved frivillig Overenskomst eller Auction, skal Godseieren være berettiget til selv at købe den ene og besidde den ganske med samme Ret, som den ikke var Bøndejord, dog med den Begrændsning, at denne Gaards tilliggende Hartkorn ikke udgjør over en Tiendebeel af de 10 Gaardes Hartkorn sammenlagt.

Vi ere nemlig enige om, at medens det kan være af stor Interesse for en Godseier at træde i et saadant Forhold til enkelte Gaarde, saaledes bør det forebygges, at der ei skulde opstaae Frygt hos Befolkningen for at fortrænges fra Besiddelsen af Bøndejord i nogen væsentlig Grad. Vi skulle tilføie, at § 1 i det indgivne Lovforslag onskes bevaret.

Idet vi imødesee Deres Excellences Erklæring, om Regjeringen vil modsætte sig et Forslag, udarbejdet efter disse Grundtræk, skulle vi sluttelig bemærke, at det vil være os hjært at conferere med Deres Excellence om Enkelthederne.

Wagaard. N. P. Hansen. J. N. Hansen.
Monrad. Dypermann. Tscherning.
Lutein.

Til Hs. Excellence Indenrigsministeren.

Paa denne Skrivelse har Udvalget modtaget følgende Svar:

Udvalget har i en Skrivelse, som Ministeriet modtog den 15de dennes, meddeelt de modererede Regler for en Fæsteafsløsing, hvorpaa dets Medlemmer efter gjensidige Indrømmelser ere gaaede ind som Grundlag for et Lovforslag om denne Gjenstand, og derhos ubbedet sig den for Tiden fungerende Indenrigsministers Erklæring, om Regjeringen vil modsætte sig et Forslag, udarbejdet efter disse Grundtræk, hvortil er føiet den Bemærkning, at det vilde være Udvalget hjært at conferere med nysnævnte Minister om Enkelthederne.

Efter at denne Sag har været forelagt mine Colleger, undlader jeg ikke efter det samlede Ministeriums Beslutning at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at, da fornævnte Grundtræk gaae ud fra et ganske andet System end det til Udvalgets Betænkning overgivne Udfast, og i sin Udførelse kræve mange nye og indgribende Detailbestemmelser, ligger det klart for, at et herpaa støttet Lovforslag ikke i indværende Sæssion vil kunne gaae igjennem begge Thingene, saa at det kunde forelægges Hans Majestæt Kongen. Hs. Majestæts Ministerium kan da ei finde det tilstedeligt, at det skulde tage nogen Bestemmelse om et saa vigtigt Spørgsmaal som det her fremsatte, forinden det foreligger til Afgjørelse, og det saameget mere, som Hans Majestæt Kongen et endnu definitivt har udnævnt en Indenrigsminister for Kongeriget Danmark, under hvis Resfort dette Spørgsmaal nærmest vil henhøre.

Jeg seer mig saaledes for Tiden ikke istand til paa Regjeringens Vegne at meddele det ærede Udvalg nogenformelt Erklæring med Hensyn til den omhandlede Gjenstand.

Kjøbenhavn, den 23de Januar 1856.

Wang.

Blischfeldt.

Til

Folkethingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selveindom.